Без свічок, без кадил і без співів сумних
Лиш в тяжкій, нерозважній журбі
Возгласимо сами ми в серцях мовчазних
Вічну пам’ять, Кобзарю, тобі!

Вічну пам’ять любови безмірній твоїй,
Вічну пам’ять пекучим сльозам,
Вічну пам’ять душі бездоганній, святій,
Вічну пам’ять безсмертним словам.

І Заступниця всіх, всіх скорб’ящих, сумних,
Всіх знеможених гнітом важким
Хай окриє тебе у оселях ясних
Омофором пречистим своїм!

В храми ясні, святі нам не вільно війти,
Нам не вільно в палких молитвах
Скарги – жалі сплести й хоч на хвилю знайти,
Відпочинок у ревних сльозах.

Ми з глибоким жалем в катакомби підем
І знайдем там братерські хрести.
Молитви в катакомбах палають вогнем
І руйнують поганські світи!